

МОЛИАСЕ МНОГЪ ПАТЫ БЦЫ СО СЛЪЗИ И ПОСТІЛЪ, ДА МЪ СЕ ЯВИ ШЦЕ ЕДЕНЪ ПАТЪ; ТОГАЙ ДОШЕЛЪ АГГЛЪ И МЪ РЕКЛЪ: ВСЕЦРІЦА СЕ ОУМІЛОСТИВИЛА НА ТВОЕ СЕРДЕЧНОЕ БОЛѢЗНОВАНІЕ, И СЛЪЗИ, И КѢ ДА ДѢЙДЕ, ПАКЪ ДА ѿ ВИДИШЬ: ЗАЩО САКАШЬ, ДА УСТАНЕШЬ СЛѢПЪ ЗА НЕЗИНА ЛЮБОВЬ. БЛАГОДАРИМЪ, РЕКЛЪ, БЛАГОДАТЬ НОЙНА, И И СЕ ПОКАЛНАМЪ И И СЛАВИМЪ ИМЕТО НЕЗИНО, НЕ САЛТЪ ГЛЕДАНѢ ДА ЗАГЪБИМЪ, АМИ И РЪКИ И НОГИ И СІЧКАТА СНАГА МОА, А КЪ БЫ И ОБАА КРАТКА ЖИВОТЪ ДА МИ СЕ ЗАГЪБИ, КАИЛСАМЪ, САЛТЪ ШЦЕ ЕДЕНЪ ПАТЪ ДА ѿ ВИДИМЪ. ВЛЧИЦА МОА, И МЪ ГОВОРИЛЪ АГГЛЪ: ОУТРѢ ДА БЫДЕШЬ ГОТОВЪ, И НЕ ДА УСАПЕЕШЬ, АМИ И ДРЪГОТО ОКО КЕ ДА ТИ ПРОБИДИ, И ДА ТИ СЕ ЗАРАДЪЕ СРЦЕТО „ И МЪ СЕ ЯВИЛА ВЛЧИЦА; А ОНЪ ѿ ГОЛЕМА СВѢТЛОСТЬ ПАДНАЛЪ НИЧКОМЪ НА ЗЕМЛИ, КАКЪ ПАДНАЛИ АПТОЛИ НА ФАВОРСКА ГОРА: И ТАКЪ СЕ ШВОРИ И ДРЪГОТО ОКО, И МЪ СЕ ПРОСВѢТИ И СРЦЕ И ДЪШАТА, И СТАНАЛЪ, И ѿ ГЛЕДАЛЪ СОСЪ ДВЕТЕ ОЧИ МНОГЪ: И ОНА НЕВИДИМА БЫСТЬ, А ОНЪ БГОУГОДНО ПОЖИГЕ И СКОИЧАСЕ.

⦿ ВОСКРЕСШЕМЪ ОУТРОЦѢ, И ИСПОВѢДАВШЪ СВОЕГО ОУБИИЧЪ,

Ч Б Д О 37.

ЕДНА ЖЕНА ДОВРОДѢТЕЛНА ИМАЛА ЛЮБОВЬ И БЛГОГОВѢНІЕ НА ПРЕСТАА БЦА, А МЪЖА ИМАЛА НЕВѢРНА И БЕЗЗАКОННА, И ХОДИЛЪ ПО ДРЪГИ ЖЕНИ, А СВОАТА ЖЕНА НЕНАВИДѢЛЪ И СЕ ГНАСИЛЪ ѿ НЕА, И ИМАЛЪ ГАРЕСЪ НА НЕА, КАКЪ ЦЮ ИМАА ХАДЕТЪ КЪРВАРИТЕ, И НЕ ѿ ХРАНИЛЪ. И ТАКА ЕДНАШЪ МНОГЪ ДНІИ НЕ ДОШЕЛЪ ДОМА, ХОДИЛЪ ДА ЧІНИ ГРѢХЪ, А ОНА СИРОТА НЕ МАЛА ЦЮ ДА ЙДЕ, ЗЕМАЛА ЕДНО ДѢТЕ НА ЕДЕНЪ БОГАТЪ ЧОВѢКЪ, ДА ГО ДѢИ: ПОСЛЕ ДОШЕЛЪ МЪЖОТЪ И НОШКА СКРИШОМА, КОГА ОНА СПАЛА, И СЛѢПЪ ѿ ДІАВОЛА И ѿ СВОА ЗЛА НАШКА, И ОУБИЛЪ ДѢТЕТО, ДА ОУЧИНИ ЖЕНАТА КРИВА, ДА ѿ ОУБИЛЪ,